

داستان‌های بهارات

داستان‌هایی، معنوی از سرزمین هند

کتاب سوم

گرد آورنده: آچاریا، استاداندا
برگردان: هومن بابیک

قصه گویی در هند
نگاهی به هنر روایت داستان در هند جنوبی
هومن بابیک

انتشارات لیوسا

سرشناسه: آچاریا راتناناندا Acharya Ratnananda
عنوان و نام پدیدآور: داستان‌های بهارات ۳ / آچاریا راتناناندا
مشخصات نشر و نام مترجم: تهران: لیوسا. هومن بابک.
وضعیت فهرست‌نویسی: فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیبا،
۲۰۱ صفحه.

عنوان اصلی: Tales: For the young and the old

موضوع: داستان‌های هندی، زندگی معنوی

رده‌بندی کنگره: ۳۳۹۱۱۱۲/س ۲۳۷/BL۱۲۳۷

رده‌بندی دیویی: ۵۴۴/۲۹۴

شماره کتابخانه ملی ایران: ۳۰۳۳۲۷۲

داستان‌های بهارات (کتاب سوم)

آچاریا راتناناندا / هومن بابک

ناشر: حامد هاتف

طراح گرافیک: زینب کریم مسیحی

ناشر: لیوسا

چاپ نخست: تهران ۱۱۶۶

تیراژ: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ و صحافی: نشاط

قیمت: ۱۵ هزار تومان

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۳۴۰-۰۱۶-۰ ISBN 78-600-340-016-0

آدرس: خیابان انقلاب - بعد از خیابان وصال - جنب میثما سیدیه - کوچه است ۱۱

تلفن: ۶۶۴۶۴۵۷۷ - ۶۶۴۶۶۹۵۹ - ۶۶۹۶۳۰۳۵

سامانه پیامکی: ۳۰۰۰۲۴۰۰۴۲

سایت اینترنت: www.nashreliusa.com

پست الکترونیکی: liusa@nashreliusa.com

پیشگفتار

سه گانه‌ی داستان‌های بهارات با کتاب سوم که اکنون پیش روی شماست، کامل شد. این سه کتاب قطره‌ای از اقیانوس هنر روایت‌گری در هند را باز می‌نمایانند و نگرش به چند ناچیز نسبت به ادبیات شفاهی مردمان شبه‌قاره‌ی هند به دست می‌دهند. شیوه‌ی ادبی و روش پدید آمدن سنت قصه‌گویی در هند، آنچنان در این سه کتاب به وضوح نمایان می‌گردد که می‌توان با یک یا چند کتاب ساختار این روایت‌ها را درک کرد و همه‌ی آنچه هست را به دید آورد.

هنرهای اجرایی در هندوستان برابری و حتی بالنده‌تر از هنرهای تجسمی رشد و پیشرفت داشته‌اند. همه‌ی این هنرها هم‌پیوند با آن سنت ارجمند و فرهیخته‌ای است که دارمشی، دانش‌سنتی که مایه‌ی روشنی و آزادی از قالب‌های ذهنی است. این هنرها - جدا از آنکه در دنیای مدرن سر آن‌ها آمده است - به انسان‌امی نوید رهایی از وابستگی به روش‌های آن را می‌آموزاند و با پند و اندرزهایش بر آن است که انسان بیافزاید.

بین هنرهای اجرایی هند، داستان‌گویی، بنابر ویژگی‌های ذاتی خود، هنری کارآ و اثرگذار است. پیوند با توده‌ها، نزدیک‌بودن به مردم و پیوستن به متن‌ها و انگاره‌ها و داستان‌های هندی، بی‌نیازی از ابزار، پس‌آوردن به ذهن یا گریز و اجازه‌ی استفاده‌ی همه‌ی کاست‌های جامعه‌ی هند از این سنت.

ویژگی‌های سرشتی هنر داستان‌گویی هندی است.

داستان‌های بهارات (کتاب سوم)، با کمی دگرگونی، همان بستگی و پیوستگی دو کتاب پیشین را پی می‌گیرد. داستان‌های این کتاب از کهن‌داستان‌های متن‌هایی چون ماهابهارا، رساله‌های پورانا و رامایانا وام گرفته شده و راتناناندا آن‌ها را بازنویسی کرده است.

خلاف کتاب اول و دوم که در آن دو داستان‌ها بر گرفته از سخنرانی‌های اخلاقی و معنوی بودند، این کتاب نویسنده داستان‌ها را از متن‌های کهن، گزیده و بازنوشته است. زیرساخت داستان‌ها در این کتاب نیز بر پایه‌ی گسترش اخلاق و ارزش‌های انسانی بنیان گذاشته شده است. همانند کتاب پیشین، داستان‌ها عنوان ندارند و کوتاه هستند. پس از چاپ کتاب دوم و جستجوی بازخوردهای این دو کتاب میان خوانندگان، به این نتیجه رسیدم که این شیوه‌ی ادبی نیازمند بازنمایی و روشن‌گری بیشتری است تا ذهن مخاطبان با ارزش‌ها و کارکردهای آن آشنا شود. همچنین دریافتیم که پیشینه‌ای از این گونه‌ی ادبی نیز می‌تواند به فهم بیشتر داستان‌های یاری‌رساند. بنابراین تصمیم گرفتم مقاله‌ای را در این جلد سوم کتاب بگنجانم که زیرساخت‌ها و بنیان‌های این شیوه‌ی هنری را توضیح دهد. این مقاله بر اساس پژوهش‌های خانم پرامیلا گورو مورتی^۴ نوشته شده است.

هومن بابک

1. Mahabharata
2. Purana
3. Ramayana

4. Acharya Ratnananda
5. Dr. Pameela Gurumurthy